

bør vedtages, om end man kan sige, at det drejer sig om et ubetydeligt Tab, som ikke angriber Anstaltens Sikkerhed eller Trivsel.

**Det. Hansen:** Det er blot et Par Bemærkninger, jeg vil gøre til den højtærede Finansminister. — Jeg gaar ud fra, at det ærede Ting vil forstaa, at det, hvorom det drejer sig, er blot Spørgsmaalet, om den, der træder ud af Forsikringen, skal ofre noget mere eller noget mindre. Vi ere alle sammen enige — den højtærede Finansminister ogsaa — om, at han skal ofre noget. Spørgsmaalet er blot det, om han skal ofre saa meget, at han endog faktisk kommer til at betale til Driften hele sin Levetid. Der henviste den ærede Finansminister til, at ved forskellige Kontrakter, f. Eks. Jorpagtningsskontrakter, var det en meget almindelig Stipulation, at for saa vidt Jorpagteren skulde kunne hæve Kontrakten før den fastsatte Tid, som han til at bøde, og bøde alvorligt. Dertil siger jeg: det er meget rigtig, det beror alt sammen paa, hvor stort et Tab Medkontrahenten lider derved, at Kontrakten ikke kommer til at gælde for den Tid, det oprindeligt var paatænkt. Men vil man overspøre dette paa det her foreliggende Forhold, er det i Virkeligheden klart, at det kun er en Bagatel, som Livrenteanstalten kan komme til at tabe derved, at Forsikringen bliver hævet noget før eller senere. Til dette Eksempel, som den ærede Ordfører hentede fra Kreditforeningerne, som lade vedkommende slippe, uden at de komme til at betale det allermindste til Driften i den tilbagestaaende Periode, maa jeg maasse tilføje, at saaledes som vore Kreditforenings Statutter ere, bliver vedkommendes Bidrag til Driften og Administrationen i Virkeligheden større og større i Forhold til det Laan, han beholder tilbage, og alligevel lade Kreditforeningerne ham slippe uden at forlange, at han skal betale det allermindste. Der er endvidere en Betragtning, jeg vil tillade mig at gøre gældende lige over for den højtærede Finansminister, og det er, at det er saa overmaade ufordelagtigt for en Mand at ophæve Forsikringen paa et tidligere Stadium, lad os sige, efter at han har betalt i 3 Aar. Det, han saa kan forlange tilbage, er saa forsvindende, at det ikke, naar ikke Nøden driver ham, kan bevæge ham til at ønske sin Forsikringskontrakt hævet. Først naar den har bestaaet i noget længere Tid, kan der indtræde Omstændigheder, som gøre, at han ser sin Fordel derved, men saa har Livsforf. Anstalten i alle de Aar, Kontrakten har bestaaet, faaet

et saadant Tilskud til sin Drift, at den er mere end rembourseret.

Endelig ønsker jeg at gøre den Bemærkning, at naar Livsforf. Anstalten her vil faa fast navnlig i Forhold til dem, der ønske at tegne en Livrente og forsikre deres Alderdom, at Rentefoden til Fordel for Anstalten skal være  $3\frac{1}{2}$  pCt., forekommer det mig nok at være lidt for stærkt, at Livrenteanstalten selv tager 5 pCt. af sine Debitorer, naar det maa erkendes, som den højtærede Finansminister udtalte, at den Sikkerhed, der gives Anstalten, er en fuldstændig Sikkerhed, i Virkeligheden en Sikkerhed, som Anstalten faar i sig selv. Denne Trafik at give  $3\frac{1}{2}$  pCt. og tage 5 pCt., nærmer sig noget til, hvad man i daglig Tale vilde kalde Ager. Vi vide, at der er Sparekasser, som give 4 pCt. og selv kun tage 4 pCt. og alligevel leve stolt, men Livrenteanstalten giver kun  $3\frac{1}{2}$  pCt., men tager 5 pCt. Men jeg forstaar ogsaa meget rigtig, at det ikke var den ærede Ordførers Mening at ville affordre den højtærede Finansminister en Udtalelse om dette Punkt. Jeg haaber imidlertid, at Anstalten ved en fremtidig Ordning af sine Laaneforhold muligens vil kunne moderere sin Rentefod i Betragtning af den gode Sikkerhed, den faar. Hermed skal jeg slutte.

Da ikke flere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingerne.

**Formanden:** Efter den ærede Finansministers tidligere Ytringer er der egentlig kun et Vdringsforslag, som den ærede Minister er imod, nemlig Vdringsforslaget Nr. 1. Der er derimod ganske Enighed om Vdringsforslaget under Nr. 3 til § 7, at Paragraffen skal udgaa. Som Følge heraf er det kun Nr. 1, der bliver Genstand for formelig Afstemning.

Man gif derefter til Afstemning.

Lovforslagets § 1 (se Tillæg A Sp. 2979 ff.).

vedtoges uden Afstemning.

Vdringsforslag under Nr. 1 til § 2 af Udvalget:

1) Paragraffen affattes saaledes:

„1ste og 2det Stykke i Lov af 18de Juni 1870 § 10 affattes saaledes:

Den, som bestjder en Forsikring, der endnu ikke er bleven virksom eller af ham